

בתי המשפט

א 724128/07
תאריך: 12.05.08

בית משפט השלום תל אביב-יפו
בפני: כבוד השופט עודד מאור

בעניין: רשות השידור

התובעת

עו"ד עידן שטרולי

ע"י ב"כ

נגד

רודוי אדוארד

הנתבע

ספרות:

[א' ברק, פרשנות במשפט, כרך ב, פרשנות החקיקה \(התשנ"ג\)](#)

מיני-רציו:

* מסים – אגרות – אגרת טלוויזיה

* פרשנות – דין – כללי פרשנות

* פרשנות – מונחים – מקלט טלוויזיה

התובעת הגישה כנגד הנתבע תביעה כספית בסדר דין מקוצר לתשלום אגרה בהתאם להוראות חוק רשות השידור. השאלה היא, האם כרטיס טלוויזיה המותקן בתוך מחשב, המאפשר צפייה בשידורי טלוויזיה באמצעות המחשב, והמחובר לרשת הכבלים או הלוויין, מהווה מקלט טלוויזיה כמשמעותו בחוק?

בימ"ש השלום קיבל את התביעה בקובעו:

סעיף 28 לחוק רשות השידור מסדיר את חובת תשלום האגרה "למחזיק במקלט טלוויזיה", וממנו נלמד שהקריטריון היחיד הקובע את בסיס החיוב באגרה הוא עצם ההחזקה במקלט. למרות מרכזיותו של תנאי זה להטלת החיוב באגרה, אין החוק מגדיר את המונח "מקלט טלוויזיה", ולפיכך יש ליצוק תוכן למונח זה ולפרש אותו.

נקודת המוצא לפרשנות החוק היא לשונו, והיא קובעת את גבולות הפרשנות. ככלל, לא ניתן להעניק לחוק מובן "שאינן הלשון סובלת", והגשמת תכלית החקיקה צריכה לעגן עצמה בלשון החקיקה. לשם כך יש לקבוע את מתחם האפשרויות הלשוניות לפירוש הטקסט, ובמקרה זה – לפירוש המונח "מקלט טלוויזיה".

בפסק דין שור נקבע המבחן הפונקציונאלי, לפיו בגדר מקלט טלוויזיה נמצא כל מכשיר, או מערכת של מכשירים, אשר מבצע את הפונקציה של קליטת גלי רדיו והמרתם לכלל תמונה. לפיכך, בענייננו, המחשב בצירוף כרטיס הטלוויזיה וכן החיבור לממיר של הטלוויזיה בלוויין, הכל יחדיו, מהווים מקלט טלוויזיה, ודי בכך לחייב את הנתבע בתשלום האגרה.

יובהר ויודגש – מחשב אליו מחובר צג וכרטיס טלוויזיה, המאפשר צפיית שידורים באינטרנט, אינן מהווים מקלט טלוויזיה, באשר המחשב אינו מחובר למקור חיצוני לקליטת השידורים, ובאשר השידור נצפה באמצעות רשת האינטרנט. היינו – עם ניתוק הממיר של חברת הלוויין, לא ישמש המחשב כ"מקלט טלוויזיה". מכאן ברור שגם מכשיר טלפון סלולארי המאפשר צפייה בתוכניות המשודרות באינטרנט אינו מהווה מקלט טלוויזיה.

פסק דין

התובעת הגישה כנגד הנתבע תביעה כספית בסדר דין מקוצר לתשלום אגרה בהתאם להוראות [חוק רשות השידור](#), התשכ"א – 1965 ותקנותיו.

מאחר ובין יתר טענות ההגנה של הנתבע היו כי היה מחובר באמצעות ממיר של חברת YES וצפה בשידורים באמצעות צג המחשב, הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יסכמו טענותיהם בכתב כדלקמן: "**האם כרטיס טלוויזיה המותקן בתוך מחשב, המאפשר צפייה בשידורי טלוויזיה באמצעות המחשב, והמחובר לרשת הכבלים או הלוויין, מהווה מקלט טלוויזיה כמשמעותו בחוק**".

התובעת מפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון ב-[ע"א 1934/95](#) רשות השידור נגד גיורא שור (נפורסם בנבו), להלן: "**פס"ד שור**" בה נקבע המבחן הפונקציונאלי לפיו בגדר מקלט טלוויזיה נמצא כל מכשיר, או מערכת של מכשירים, אשר מבצע את הפונקציה האמורה של קליטת גלי רדיו והמרתם לכלל תמונה, ומשכך - לטענת התובעת – על פי פשוטם של דברים עולה כי הנתבע מחזיק במקלט טלוויזיה.

לשיטת התובעת, הנתבע יצר ממכשירים שונים (מחשב + מוניטור + כרטיס טלוויזיה + ממיר של חברת הכבלים או הלוויין) מכשיר טלוויזיה. עוד הזכירה התובעת כי המחשב ללא כרטיס טלוויזיה וללא הממיר אינו יכול לקלוט שידורי טלוויזיה, מלבד האינטרנט בו אפשר לקלוט קטעי שידורים.

מנגד, בסיכומיו של הנתבע ציין שללא עזרת צד ג' (חברת הלוויין YES) לא תתאפשר צפייה בשידורי טלוויזיה, "הווה אומר שמחשב + צג המחשב + כרטיס הטלוויזיה לא יאפשרו צפייה בשידורי הטלוויזיה, ללא העזרה של חברת הכבלים ו הלוויין". לגישתו של הנתבע, המקרה שלפנינו שונה מפס"ד שור הנ"ל באשר במקרה שור לא נזקקו לעזרת צד ג' על מנת לצפות בשידורי הטלוויזיה.

הנתבע אף מציין שברשותו טלפון סלולארי באמצעותו ניתן לצפות בשידורי הטלוויזיה, ונטען על ידו שלא ידוע לו על מקרים בהם התובעת הגישה דרישות תשלום מבעלי טלפון סלולארי המאפשר צפייה בשידורי הטלוויזיה באמצעות הטלפון הנייד.

דיון והכרעה

סעיף 28א [לחוק רשות השידור](#), התשכ"ה-1965 מסדיר את חובת תשלום האגרה "למחזיק במקלט טלוויזיה", וממנו נלמד שהקריטריון היחיד הקובע את בסיס החיוב באגרה הוא עצם ההחזקה במקלט.

אין חבות באגרת טלוויזיה ללא החזקה במקלט. למרות מרכזיותו של תנאי זה להטלת החיוב באגרה, אין החוק מגדיר את המונח "מקלט טלוויזיה", ולפיכך יש ליצוק תוכן למונח זה ולפרש אותו.

נקודת המוצא לפרשנות החוק היא לשונו, והיא קובעת את גבולות הפרשנות. ככלל, לא ניתן להעניק לחוק מובן "שאין הלשון סובלת", והגשמת תכלית החקיקה צריכה לעגן עצמה בלשון החקיקה (כדברי מ"מ הנשיא זילברג ב- [המ' 560/67 זילברשלג נ' מדינת ישראל פ"ד כא \(2\) 797, 801 \(1967\)](#); ראו גם [ע"א 165/82 קיבוץ חצור נ' פקיד שומה רחובות, פ"ד לט \(2\) 70, 74 \(1985\)](#); אהרן ברק, [פרשנות במשפט, כרך שני – פרשנות החקיקה](#), 81-84 (1993). לשם כך יש לקבוע את מתחם האפשרויות הלשוניות לפירוש הטקסט, ובמקרה זה – לפירוש המונח "מקלט טלוויזיה".

ב"כ התובעת מפנה, כאמור, לפסק דין שור בו נקבע המבחן הפונקציונאלי: "בגדר מקלט טלוויזיה נמצא כל מכשיר, או מערכת של מכשירים, אשר מבצע את הפונקציה האמורה של קליטת גלי רדיו והמרתם לכלל תמונה":

"המבחן הפונקציונלי הוא המבטיח את הגשמתה של תכלית זו. על פי מבחן זה, השאלה המכרעת אינה מהי חזותו החיצונית של המכשיר בו אנו עוסקים. באופן דומה, אין חשיבות מכרעת גם לשאלה, האם מדובר במכשיר אחד או בצירוף של מכשירים אחדים. קשה למצוא צידוק רציונלי לתחימה של החיוב באגרה רק למקרה בו הפונקציה הנוכרת מבוצעת על ידי מכשיר המצוי בקופסא אחת, וזאת להבדיל ממקרה בו היא מבוצעת על ידי מכשיר המחולק בין כמה קופסאות. מרכז הכובד הוא בהחזקה של מכשיר אשר יש בו כדי לאפשר את ההנאה משידורי הטלוויזיה.

מרכז הכובד הוא בקיומו ובמימושו של פוטנציאל לקלוט את האותות ולתרגמם לכלל תמונה. לענין זה, לא החזות החיצונית היא הקובעת, אלא השלמות הפונקציונלית. אכן, השכל הישר אינו מתיישב עם הפרדות מלאכותיות של אובייקט לחלקיו. כאשר מדובר, כמו במקרה שבפנינו, בשילוב מוכח של רכיבים שונים, אשר יוצרים בהשתלבם שלמות פונקציונלית חדשה - בחינת שלם המחזיק יותר מסך כל חלקיו..."

לפיכך, המחשב בצירוף כרטיס הטלוויזיה וכן החיבור לממיר של הטלוויזיה בלווין, **הכל יחדיו**, מהווים מקלט טלוויזיה, ודי בכך לחייב את הנתבע בתשלום האגרה.

יובהר ויודגש – מחשב אליו מחובר צג וכרטיס טלוויזיה, המאפשר צפיית שידורים באינטרנט, אינן מהווים מקלט טלוויזיה, באשר המחשב אינו מחובר למקור חיצוני לקליטת השידורים, ובאשר השידור נצפה באמצעות רשת האינטרנט.

היינו – עם ניתוק הממיר של חברת הלוויין, לא ישמש המחשב כ"מקלט טלוויזיה" והנתבע יכול לפנות בהודעה מתאימה בכתב לתובעת.

מכאן ברור שגם מכשיר טלפון סלולרי המאפשר צפייה בתוכניות המשודרות באינטרנט אינו מהווה מקלט טלוויזיה.

לסיכום: אני מקבל את התביעה, ומחייב את הנתבע לשלם לתובעת את הסכום של 5,221 ₪ בצירוף ריבית והצמדה כחוק החל מיום הגשת התביעה (30.5.07). כמו כן מחייב את הנתבע בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום של 1,500 ₪ + מע"מ. סכום זה ישא ריבית והצמדה מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ניתן והודע היום, ז' אייר תשס"ח (12.05.08) בלשכתי, בהעדר הצדדים. המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים.

עודד מאור 54678313-724128/07

עודד מאור, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)